

mítla žalovaná mimo jiné preklusi těchto nároků podle § 33 řeč. zák. První soud uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí a uvedl v otázce, o kterou jde, v

důvodech:

Žalovaná strana uplatnila jak proti nároku na odbytné, tak proti nároku na doplatek na mzdě a na naturalích promlčení, správně preklusi podle § 40 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. Poněvadž žalobce byl statkovým úředníkem, jest věc posuzovati podle § 33 zák. č. 9/1914 ř. z. Podle tohoto ustanovení jest náhradní nároky statkového úředníka z předčasného propuštění uplatniti do šesti měsíců po dni propuštění. Tato lhůta jest propadnou lhůtou, k níž jest přihlížeti z moci úřední, a počíná běžeti dnem, kdy došlo k předčasnému propuštění úředníka (srov. rozh. č. 14656 Sb. n. s.). V souzeném případě došlo k výpovědi žalobcově dopisem žalované ze dne 20. dubna 1937, žaloba pak byla podána dne 31. března 1938, což bylo po uplynutí uvedené propadné lhůty. Názor odvolacího soudu, že běh lhůty počíná od skončení služebního poměru, není správný. Avšak pokud jde o odbytné, nejde tu o náhradní nárok z důvodu předčasného zrušení služební smlouvy, nýbrž o nárok z prohlášení z 24. prosince 1936 učiněného vůči státnímu pozemkovému úřadu, jímž byl upraven služební poměr mezi stranami, tedy ze zvláštní smlouvy, která tvořila část smlouvy služební. Tento nárok nepodléhá preklusi podle § 33 cit. zák.

Čís. 17399.

Opírá-li se nárok na zvýšení výživného stanoveného smírem o doslov smíru, podle něhož mělo se dostati oprávněné manželce smírem stanovené částky vždy podle vnitřní hodnoty této částky v době sjednání smíru, jest dovolání do potvrzujícího rozsudku o tomto žalobním nároku nepřipustné.

(Rozh. ze dne 4. října 1939, Rv I 941/39.)

Žalobkyně přednesla, že se žalovaný zavázal smírem platiti jí výživné 1.000 K měsíčně, při čemž bylo výslovně ujednáno, že tato částka musí býti žalobkyni vždy zachována pokud jde o její vnitřní hodnotu určenou korunou československou v době uzavření smíru. Poněvadž vnitřní hodnota koruny byla snížena zákonem č. 262/1936 Sb. z. a n., domáhá se žalobkyně, opírajíc se o doslov smíru, na žalovaném doplnění smírem stanovené částky podle jejího výpočtu o 190 K 30 h. Nižší soudy zamítly žalobu, odvolací soud mimo jiné z těchto důvodů: Zákonem č. 262/1936 Sb. z. a n. nenastalo snížení

neb zvýšení kupní hodnoty jednoty měny. Jest notoricky známo, že zákonem čís. 262/1936 a vl. nař. čís. 263/1936 Sb. z. a n., jímž byla nově upravena měna (stanovená přesně hodnota koruny v poměru ke zlatu), nebyl na vnitřním trhu vyvolán zjev, jehož by bylo možno označit za inflaci neb deflaci a nenastaly ani praktické důsledky inflace, t. j. snížení neb zvýšení kupní hodnoty jednoty měny. Tím odpadl žalobní důvod.

Nejvyšší soud odmítl dovolání.

Důvody:

Podle obsahu žaloby domáhá se dovolatelka na žalovaném 2.664 K 20 h a nadále měsíčně více o 190 K 30 h, a to jako změny ve výši výživného, opírajíc svůj nárok o doslov smíru o výživném podle vnitřní hodnoty koruny v době sjednání smíru. Předmětem sporu je tudíž jenom výše, v jaké má žalovaný platiti dovolatelce výživné, zda totiž 1.000 K či 1.190 K 30 h měsíčně. Podle § 502 čís. 3 c. ř. s. jest však dovolání, ježto jde o potvrzující rozsudek odvolacího soudu, nepřípustné, i když výživné bylo stanoveno smírem. To platí také o částce 2.664 K 20 h, neboť také tu požaduje žalobkyně z důvodu zvýšení výživného a mimo to částka ta nepřevyšuje hranici v řečeném zákonném ustanovení uvedenou.

Čís. 17400.

Hromadné sirotčí pokladny jsou právníckými osobami, jejichž správou jsou poměřeny poručenské soudy.

Uchazečům o zápůjčky a dlužníkům nepřísluší v příčině zápůjček u hromadných sirotčích pokladen právo ke stížnosti pořadem soudních stolic.

(Rozh. ze dne 4. října 1939, R II 202/39.)

Manželé Karel a Aloisie J., rolníci v D. V., žádali o zápůjčku z hromadné sirotčí pokladny okresního soudu v H., jež jim byla povolena za podmínek uvedených v usnesení ze dne 22. února 1939. Zápůjčka tato byla schválena vrchním soudem v B. s tou změnou, že jest třeba platiti úroky ze sirotčí zápůjčky od prvního dne měsíce, v němž zápůjčka byla povolena, a nikoliv od prvního dne měsíce, ve kterém zápůjčka má býti vyplacena. Tato změna jako smluvní podmínka byla také rozhodnutím okresního soudu v H. ze dne 30. března 1939 sdělena manželům Karlu a Aloisii J. jakož i jejich právnímu zástupci. Rozhodnutím ze dne 17. června 1939 dal okresní soud v H. poukaz k výplatě zápůjčky po srážce úroků od 1. února 1939, v kterémžto měsíci zápůjčka byla povolena, až do 30. června 1939. Do rozhodnutí v příčině srážky úroků od 1. února 1939 podali vypůjčitelé rekurs se žádostí, že mají býti